

PŘÍRODNÍ ZÁKONY

8.1. Прочитайте и переведите следующие предложения:

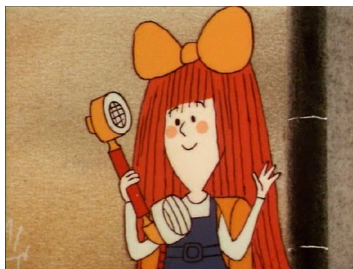

Jednou šli Mach s Šebestovou ze školy a uviděli před domem stěhovací vůz. A paní Kadrnožková řekla: „Poslyšte, vy dva, dneska si hrejte s Jonátanem radši kousek dál, spadne na něj skříň a co potom?“

Ale stěhováci byli moc hodní lidi. Jeden říkal: „To je ale milej pejsek. Jakkak se jmenuje?“

A Šebestová řekla: „To je prosím Jonatán. Je to náš kamarád. Lepší pes na světě vůbec neexistuje.“

A druhý stěhovák řekl: „No tak si Jonatáne, hezky hačni na tu pohovku. My tě pěkně vyneseme do třetího patra. Nejlepší pes na světě nebude přece běhat po schodech pěšky.“ A Mach řekl: „Člověče, Šebestová, to jsou nějakí strašně příma lidi. Mají to tak těžký a ještě se dřou s Jonátanem.“ A Šebestová řekla: „No, tak jim to snad trochu ulehčíme.“ A vytáhla sluchátko.

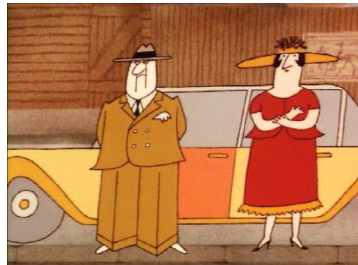

A v tu ránu byl nábytek jako pírko. Stačilo jenom tak servírovat jako při volejbale, a skříň letěla do třetího patra sama. A stěhovákům se to samo sebou strašně líbilo. A když si potom udělali přestávku na svačinku, tak si všichni jen tak pro legraci pinkali s gaučem.

Celý dům koukal, jak jim to jde a paní Kadrnožková křičela: „No ne, to tu ještě nebylo.“

A pan Krupička, který cvičil na klarinet, povídá: „Tomu říkám vítězství ducha nad hmotou.“

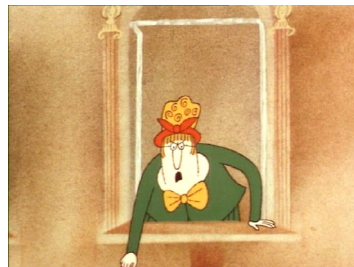
Ale najednou přijelo auto, a z toho auta vylezl pán, který se strašně mračil, a paní, která strašně voněla. A ten pán povídá: „Počkejte, počkejte, co to tady děláte? To je porušování přírodních zákonů a to vám přijde draho.“

A ta paní povídá: „Nějakej pes si bude hrát s našim gaučem! Ještě chytíme blechy.“

A pan povídá: „A vůbec, jak to, že si tady hraje? To si myslíte, že budete brát peníze zadarmo nebo co?“

A lidi si na sebe koukli a řekli si: „No nazdar, to budou pěkní nájemníci. S těma bude radost žít.“ A paní Kadrnožková řekla: „Poslyšte, vy dva nafoukanci! Nejste tady ani pět minut a už kdekoho urážíte.“ A zavřela okno.

Ale pan Krupička jenom mávl rukou a cvičil dál. Jenomže ten pan začal křičet: „Tak to ne! Tohle vám tady trpět nebudu! V tom domě bude klid.“

Ale Šebestová řekla: „To je pan Krupička. Ten vám bude dobrý až vám prasknou pojistky.“ A ten pan řekl: „My nikoho nepotřebujeme.“ A ta paní křičela: „A ta kočka půjde z domu. Smrad ze zvířat absolutně nesnesu. Huberte, to bude hrůza žít s takovejma lidma pod jednou střechou!“

A Mach mrkl na Šebestovou a řekl: „Ale paní, vy přece s náma vůbec nemusíte žít pod jednou střechou. A jestli chcete žít na čerstvém vzduchu, aby vám nikdo nesmrđěl, tak se to dá zařídít.“ A najednou všichni úplně užasli, protože ta paní se vznesla jako vzducholoď a ten pan jakbysmet a taky všechny jejich věci. Všichni se tomu museli smát: „Ha-ha-ha-ha! he-he-he-he! ho-ho-ho-ho!“

A paní Kadrnožková řekla: „No ne, to tu ještě vážně nebylo!“

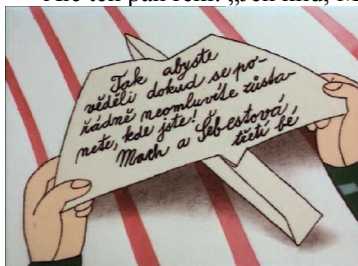
Ale ten pan volal: „No počkejte, to vás bude setsakramentsky mrzet! To je absolutní porušování přírodních zákonů!“

Ale pan Krupička řekl: „No jo, to je fakt. Ale račte si všimnout, že ty zákony neporušujeme my, ale vy.“

Na to potom přišla noc, sama hvězdička, žádné mraky, takže přšet našťestí nemohlo, ale ta paní ne a ne usnout. Nemohla ani číst a říkala: „Proboha, Huberte! Co budeme dělat?“

Ale ten pan řekl: „Jen klid, Matyldo! Zítra podniknu rázná opatření.“

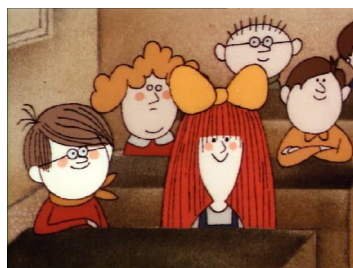
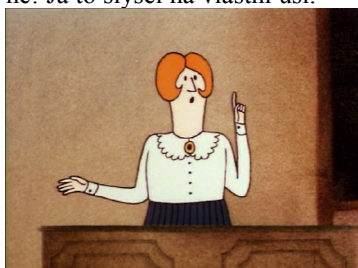

Ale vtom dostal psaníčko, a v tom psaníčku bylo psáno: „Tak abyste věděli, dokud se pořádně neomluvíte, zůstanete, kde jste! Mach s Šebestová, třetí bé.“

A ráno, když šli Mach s Šebestovou do školy, všichni lidi se koukali nahoru, jak se těm dvěma vede a jedna paní povídá: „Neměli by se nějak sundat!“

A druhá paní povídá: „No a neměl by se tam poslat aspoň někdo z pekařství? Třeba by chtěli k snídani rohlíky.“ Ale soudruh SNB řekl: „Pokud jsem informován, prohlásili, že nikoho nepotřebují.“ A pan Krupička řekl: „Správně! Já to slyšel na vlastní uši.“

A soudružka učitelka řekla ve škole dětem: „Milí žáci, naše město je svědkem zajímavého úkazu. Jak známo, přírodní zákony nás nutí žít na zemi a hezky pohromadě. Ale vyskytli se jedinci, kteří žijí ve vyšších sférách a nikoho nepotřebují. Je to pozoruhodné a my se soudruhem ředitelem jsme zvědaví, jak tento experiment skončí. Zavřete prosím okna, venku se dělá vítr.“

A ta paní povídá: „Proboha, Huberte, dělá se vítr, kdoví kde skončíme.“ A ten pán řekl: „No jo, mělo by se něco podniknout. Nechce se mi to líbit.“ A ta paní povídá: „Taky bysme měli snídat. Je půl deváté a jak to bude s vařením?“ A ten pán najednou začal křičet: „Haló, haló, nemohl by pro nás někdo něco udělat?“ A kominík se divil: „No ne, to jsem blázen. Vy přece nikoho nepotřebujete, aspoň se to o vás ve městě říká.“

A ta paní volala: „Soudruhu, moc vás prosím, nenechte nás tak, buďte tak strašně laskav.“ A tak se kominík najednou objevil ve třídě a ptal se: „Je tohle třetí bé? A jsou tady žáci Mach a Šebestová? Pluli kolem mě ti lidé, co lítají s tou postelí. Že se jako rozhodli přistoupit na vaše podmínky.“

A tak se před domem sešlo plno lidí, no a když to všechno pomalu připlulo, tak ten pan řekl: „My se vám s moji ženou strašně moc omlouváme, hlavně, že jsme řekli, že nikoho nepotřebujeme.“

A ta paní řekla: „Ani jsme se nepředstavili. Ale to až později. My bychom tady s manželem hrozně rádi žili, s váma, pod jednou střechou, i s panem Krupičkou, a taky s Mickou a s Jonatánem, kteří jsou asi čistotnější než my, že, protože my jsme se dnes ráno ještě nemyli.“ A všichni lidé zatleskali.

A Mach mrkl na Šebestovou a Šebestová řekla: „Prosím, my si myslíme, že to snad stačí.“

A ze sluchátka se ozvalo: „To jsem rád, že přírodní zákony už zase fungují.“

8.2. Ответьте на вопросы:

1. Co jednou uviděli Mach a Šebestová před domem? 2. Proč jim paní Kadrnožková řekla, aby si dneska hráli s Jonatánem kousek dál? 3. Jací lidé byli stěhováci? 4. Co řekl jeden stěhovák o Jonatánovi? 5. Co mu vysvětlila Šebestová? 6. Jak na to reagoval druhý stěhovák? 7. Proč Mach řekl Šebestové, že to jsou strašně prima lidé? 8. Co jim chtěla Šebestová udělat? 9. Co se stalo v tu ránu? 10. Stačilo jen tak servírovat jako při volejbale a skříň letěla do třetího patra sama? 11. Líbilo se to stěhovákům? 12. Co se stalo, když si potom udělali přestávku na svačinku? 13. Na co celý dům koukal? 14. Co křičela paní Kadrnožková? 15. Jak to komentoval pan Krupička, který cvičil na klarinet? 16. Kdo vylezl z auta, které najednou přijelo? 17. Co povídal pán, který se strašně mračil? 18. Co se nelíbilo paní, která strašně voněla? 19. Co ten pán řekl stěhovákům? 20. Co udělali všichni lidé? 21. Co řekla těm dvěma paní Kadrnožková? 22. Co udělal pan Krupička? 23. Co ten nový pán začal křičet? 24. Co řekla o panu Krupičkovi Šebestová? 25. Potřeboval ten nový pán někoho? 26. Co křičela ta nová paní o smradu ze zvířat? 27. Jak na to reagoval Mach? 28. Proč najednou všichni úplně užasli? 29. Co volal ten nový pán? 30. Na co ho upozornil pan Krupička? 31. Jaká přišla noc? 32. Proč ta paní ne a ne usnout? 33. Co jí slíbil ten pán? 34. Jaké psaníčko vtom dostal? 35. Co se stalo ráno, když Mach a Šebestová šli do školy? 36. Co nabídla jedna paní? 37. Co ta druhá? 38. Co o tom řekl soudruh SNB? 39. Jak to komentoval pan Krupička? 40. Co řekla soudružka učitelka ve škole dětem? 41. Nutí nás přírodní zákony žít na zemi a hezky pohromadě? 42. Kdo se ale vyskytl? 43. Proč žádala, aby někdo zavřel okno? 44. Co povíдалa ta paní?

45. Co jí odpověděl ten pán? 46. Co ta paní řekla o snídani a o vaření? 47. Co ten pán začal najednou křičet? 48. Proč se kominík divil? 49. Co volala ta paní? 50. Kdo se najednou objevil ve třídě a na co se ptal? 51. Co se stalo před domem? 52. Co řekl ten pán, když to všechno pomalu připlulo? 53. Co k tomu dodala ta paní? 54. Co řekla Šebestová, když všichni lidé zatleskali? 55. Co se ozvalo ze sluchátka?

8.3. Найдите в приведенных ниже примерах элементы обиходно-разговорного чешского языка и приведите их литературные эквиваленты:

1. To je ale milej pejsek. Jakpak se jmenuje? 2. No, tak si Jonatáne, hezky hačni na tu pohovku. 3. Člověče, Šebestová, to jsou nějací strašně prima lidi. Mají to tak těžký a ještě se dřou s Jonatánem. 4. Nějakej pes si bude hrát s našim gaučem! 5. No nazdar, to budou pěkní nájemníci. S těma bude radost žít. 6. Huberte, to bude hrůza žít s takovejma lidma pod jednou střechou! 7. Ale paní, vy přece s náma vůbec nemusíte žít pod jednou střechou. 8. Taky bysme měli snídat. Je půl deváté a jak to bude s vařením? 9. Pluli kolem mě ti lidé, co lítají s tou postelí. 10. My bychom tady s manželem hrozně rádi žili s váma pod jednou střechou, i s panem Krupičkou, a taky s Mickou a s Jonatánem, kteří jsou asi čistotnější než my, že, protože my jsme se dnes ráno ještě nemyli.

8.4. Составьте контексты, используя следующие слова и выражения:

být k něčemu dobrý; ne a ne usnout; podniknout rázná opatření; slyšet na vlastní uši; přistoupit na něčí podmínky;
prima lidé; to [někomu] přijde draho; to [někoho] bude setsakramentsky mrzet; dělá se vítr; nechce se mi to líbit.

8.5. Переведите на чешский язык:

1. Однажды Мах и Шебестова шли из школы и увидели перед домом машину для перевозки мебели. 2. Госпожа Кадрножкова сказала: «Эй, вы двое! Сегодня играйте с Йонатаном где-нибудь подальше, а то упадет на него шкаф, и что?» 3. Однако грузчики были просто замечательные люди. 4. Один сказал: «Хорошая собачка! Как ее зовут?» 5. Шебестова сказала: «Это Йонатан. Лучшего пса в мире просто нет». 6. А другой грузчик сказал: «Ну-ка, Йонатан, прыгай-ка на диван!» 7. Мы тебя отнесем на четвертый этаж. 8. Лучший в мире пес не будет просто так подниматься по лестнице. 9. Мах сказал: «Слушай, Шебестова, это просто классные люди!» 10. Им и так тяжело, а они еще возьмется с Йонатаном. 11. А Шебестова сказала: «Давай им немного облегчим жизнь». 12. Она вытащила трубку, и в ту же минуту мебель стала легкой, как перышко. 13. Достаточно было подать, как при волейболе, и шкаф сам летел на четвертый этаж. 14. Весь дом смотрел, как это у них получается, а госпожа Кадрножкова кричала: «Вот это да! Такого здесь еще не бывало!» 15. А господин Крупичка, который упражнялся на кларнете, сказал: «Это я называю победой духа над материей». 16. Но вдруг приехал автомобиль, а из этого автомобиля вылез господин, который страшно хмурился, и дама, которая страшно пахла духами. 17. И этот госпо-

дин сказал: «Постойте, стойте! Что вы это делаете?» 18. Это нарушение законов природы, и оно вам дорого обойдется! 19. А эта дама говорит: «Какой-то пес будет играть с нашим диваном! Мы еще нахватаем блох!» 20. И этот господин сказал: «И вообще, чего это вы играете?» 21. Вы думаете, что будете брать деньги просто так или что? 22. Люди посмотрели друг на друга и подумали: «Вот тебе на! Хорошенькие соседи, чудно будет с ними жить!» 23. А госпожа Кадрножкова сказала: «Эй, вы, зазнайки! И пяти минут не прошло, а вы уже кого только не оскорбили!» 24. И она закрыла окно. 25. А господин Крупичка только махнул рукой и продолжил играть на кларнете. 26. Однако этот господин закричал: «Нет уж! Я этого не потерплю!» 27. В этом доме будет покой! 28. А Шебестова сказала: «Это господин Крупичка. Он вам пригодится, когда у вас перегорят пробки». 29. А новый господин сказал: «Нам никто не нужен». 30. А эта дама закричала: «Этой кошки в доме не будет!» 31. Я абсолютно не переношу вонь от животных. 32. Губерт, это просто ужас жить с такими людьми под одной крышей! 33. А Мах посмотрел на Шебестову и сказал: «Вам совсем не обязательно жить с нами под одной крышей». 34. А если вы хотите жить на свежем воздухе, чтобы вам никто не вонял, это можно устроить. 35. И вдруг все просто остолбенели, потому что эта дама поднялась в воздух, как воздушный шар, а этот новый господин тоже, и все их вещи. 36. Все рассмеялись, а госпожи Кадрножкова сказала: «Вот это да! Такого здесь еще не бывало!» 37. Новый господин закричал: «Ну, погодите! Вы об этом чертовски пожалееете!» 38. Это абсолютное нарушение законов природы! 39. Но господин Крупичка сказал: «Ну да, это факт. Однако извольте заметить, что эти законы нарушаем не мы, а вы». 40. А потом настала ночь, одни звезды, ни облачка, так что дождь, к счастью, пойти не мог. 41. Однако эта дама никак не могла уснуть. 42. Она даже читать не могла и сказала: «Губерт, ради Бога! Что мы будем делать?» 43. А этот господин сказал: «Спокойно, Матильда! Утром я предприму решительные меры!» 44. Но тут он получил записку, а в этой записке было написано: «Чтоб вы знали, пока не извинитесь, как полагается, останетесь там, где вы сейчас. Мах и Шебестова, третий „б“». 45. А утром, когда Мах и Шебестова шли в школу, все люди смотрели вверх, а одна женщина сказала: «Может, их как-то надо снять?» 46. А другая говорит: «А может, послать им хотя бы кого-нибудь из булочной?» 47. Вдруг они хотят к завтраку рогалики? 48. Однако милиционер сказал: «Насколько я информирован, они заявили, что им никто не нужен». 49. А господин Крупичка сказал: «Правильно! Я слышал это собственными ушами». 50. А в школе учительница сказала детям: «Наш город стал свидетелем интересного явления». 51. Как известно, законы природы вынуждают нас жить на земле, причем всем вместе. 52. Однако нашлись отдельные личности, которые обитают в высших сферах и которым никто не нужен». 53. Нам с господином директором интересно, чем этот эксперимент закончится. 54. Закройте, пожалуйста, окно, на улице поднимается

ветер. 55. А эта дама говорит: «Боже мой, Губерт, поднимается ветер!» 56. И этот господин сказал: «Ну да, надо что-то предпринять. Мне это все не по душе». 57. А эта дама говорит: «Да и завтракать нам пора. Уже половина девятого, а что с варкой?» 58. И этот господин вдруг закричал: «Эй! Эй! Кто-нибудь нам не поможет?» 59. А трубочист удивился: «С ума сойти! Вам же никто не нужен, во всяком случае, так о вас говорят в городе». 60. А эта дама закричала: «Товарищ! Очень вас прошу, не оставляйте нас так, будьте так страшно любезны!» 61. И вот трубочист появился в классе и спросил: «Это третий „б“? Мах и Шебестова здесь?» 62. Мимо меня проплывали эти люди с кроватью. 63. Они говорят, что согласны на ваши условия. 64. И вот перед домом собралось полным-полно людей. 65. И этот господин сказал: «Мы с моей женой перед вами страшно извиняемся, прежде всего за то, что мы сказали, что нам никто не нужен». 66. А эта дама сказала: Мы даже не представились, но это потом». 67. Мы бы с мужем очень хотели жить с вами под одной крышей. 68. Все люди захопали, а Мах посмотрел на Шебестову, и Шебестова сказала: «Мы думаем, что этого, наверное, достаточно». 69. А из трубки раздалось: «Я рад, что законы природы опять действуют».